МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КОРАБЛЕБУДУВАННЯ
ІМЕНІ АДМІРАЛА МАКАРОВА
МИКОЛАЇВСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ПІВДЕННИЙ НАУКОВИЙ ЦЕНТР НАН УКРАЇНИ І МОН УКРАЇНИ
ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

ІННОВАЦІЇ В СУДНОБУДУВАННІ ТА ОКЕАНОТЕХНІЦІ

XVII Міжнародна науково-технічна конференція

МАТЕРІАЛИ

22–23 жовтня 2026 рік

Національний університет кораблебудування
імені адмірала Макарова
просп. Героїв України, 9

ВИДАВНИЦТВО
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
КОРАБЛЕБУДУВАННЯ
ІМ. АДМІРАЛА МАКАРОВА
2026

УДК 001.895:629.5
І-66

ОРГАНІЗАТОРИ КОНФЕРЕНЦІЇ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КОРАБЛЕБУДУВАННЯ ІМЕНІ АДМІРАЛА МАКАРОВА
МИКОЛАЇВСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ПІВДЕННИЙ НАУКОВИЙ ЦЕНТР НАН УКРАЇНИ І МОН УКРАЇНИ
ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

ПАРТНЕРИ КОНФЕРЕНЦІЇ

Міністерство освіти і науки України, Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури України; ДП «Адміністрація морських портів» (Україна); ДП «Адміністрація річкових портів» (Україна); ДП «Дослідно-проектний центр кораблебудування» (Україна); Південний науковий центр НАН України і МОН України (Україна); Головне управління Державної служби з надзвичайних ситуацій України у Миколаївській області (Україна); Національний університет «Одеська національна академія» (Україна); Одеський національний морський університет (Україна); Черкаський державний технологічний університет (Україна); Національний авіаційний університет (Україна); Компанія «АМІКО ГРУПП» (Україна); Морське інженерне бюро (Україна); АТ «Завод «Екватор» (Україна); Асоціація ветеранів Військово-морських сил України (Україна); Харбінський інженерний університет (КНР); Університет науки і технологій Цзянсу (КНР); Таджикський технічний університет ім. академіка М.С. Осими (Таджикістан); Кошалінський технічний університет, ректор (Польща); Гданьський технологічний університет (Польща); Празький університет хімії і технології (Чеська республіка); Батумський навчально-навігаційний університет (Грузія); ДУ Національний антарктичний науковий центр; Університет Аальборгу (Данія).

ІНФОРМАЦІЙНІ ПАРТНЕРИ

ТОВ «Видавничий дім «Гельветика»; науковий журнал «Shipbuilding & marine infrastructure»; журнал «Судноплавство».

Відповідальний за випуск
Павлов Геннадій Вікторович

Редакційна колегія не несе відповідальність за достовірність наведених даних та посилань. Матеріали публікуються в авторській редакції

Інновації в суднобудуванні та океанотехніці : XVII Міжнародна науково-технічна конференція : матеріали. – Миколаїв : НУК, 2026. – 896 с.

І-66

ISBN 978-966-321-510-5
DOI: https://doi.org/10.32782/978-966-321-510-5

У збірнику наведені матеріали XVII Міжнародної науково-технічної конференції «Інновації в суднобудуванні та океанотехніці». Збірник становить інтерес для наукових працівників, викладачів, інженерів та студентів.

УДК 001.895:629.5

© Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова, 2026

ISBN 978-966-321-510-5

УДК 37.014.5

ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ ОСВІТНЬОЇ ПОЛІТИКИ

Матвієнко Л.В.,
кандидат історичних наук, доцент,
завідувач кафедри
соціально-гуманітарних наук та філософії
Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова, м. Миколаїв, Україна,

Анотація. Досліджено сутність та особливості державної освітньої політики як важливої складової державної соціальної політики. Розглянуто основні наукові підходи до визначення поняття «державна освітня політика» та обґрунтовано її динамічний характер, зумовлений суспільно-політичними й історичними трансформаціями. Визначено роль державних органів та інституцій у формуванні й реалізації державної політики в освітянській сфері. Систематизовано основні зовнішні фактори впливу на функціонування та розвиток сучасної освітянської сфери, зокрема економічні, соціальні, політичні, науково-технічні та культурні. Розкрито зміст впливу зазначених факторів на формування стратегічних пріоритетів державної освітньої політики та розвиток освітніх процесів.

Ключові слова: державна освітня політика, державне управління освітою, модернізація освіти, освітянська сфера, трансформація освітнього процесу, фактори впливу, якість освіти.

Освітянська сфера є невід'ємною складовою державної соціальної політики, здійснюється як публічною владою, так й іншими суб'єктами для досягнення економічних, соціальних, культурних, науково-технічних цілей та вирішення завдань національного та глобального характеру. В умовах поглиблення протиріч у розвитку освітянської сфери суттєво підвищується роль держави як головного регулятора процесів відтворення освітнього потенціалу суспільства, оскільки тільки збалансована та виважена державна політика може забезпечити збереження та зміцнення освітньої галузі на підставі врахування загальнонаціональних інтересів та передових світових тенденцій [1, с. 23].

Метою нашого дослідження є розкриття сутності та особливостей державної освітньої політики, систематизації основних зовнішніх факторів її формування і розвитку, а також визначенні пріоритетних напрямів трансформації державної політики в освітянській сфері в умовах сучасних суспільних змін.

Освітянська сфера формується, функціонує та розвивається на основі державної освітньої політики. Вивчення різних підходів до визначення поняття та сутності поняття «державної освітньої політики» дозволяє зробити такі висновки: наявна відсутність нормативно визначеного поняття «державна освітня політика» обумовила розмаїття підходів до її трактування як у довідково-енциклопедичних виданнях, так і в навчальній літературі, а також у дисертаційних дослідженнях та численних наукових публікаціях; багаточисельні дефініції державної освітньої політики, запропоновані сучасними науковцями та освітянами-практиками, у цілому віддзеркалюють її риси, характерні передусім для сучасної держави, але не враховують, що державна освітня політика не є чимось статичним, застиглим, вона постійно змінюється на кожному історичному етапі, залежить від сутності держави та її соціального призначення (наприклад, зміст державної освітньої політики, її цілі і завдання, засоби і методи її реалізації за часів Київської Русі, Речі Посполитої, Австро-Угорської та Російської імперій, Радянського Союзу і сучасної України як соціальної і правової держави суттєво відрізняються). У контексті зазначеного вище, державну освітню політику можна визначити як складову політики держави, яка відображає сукупність її цілей і завдань в освітянській сфері, що формуються політичною системою залежно від сутності держави та її соціального призначення і реалізуються нею за допомогою відповідних інструментів [2].

Державна освітня політика передбачає, що вона формується, визначається державою і здійснюється від її імені в особі державних органів та установ, які представляють усі гілки державної влади, з метою упорядкування освітніх процесів, здійснення на них впливу або безпосереднього визначення їх перебігу. Склад та компетенція органів і інституцій освітньої політики є специфічними для кожної держави [3, с. 66].

На формування державної політики в освітянській сфері впливають зовнішні чинники, що дає змогу враховувати стан, тенденції та перспективи розвитку освіти, потреби суспільства та держави в освіті, розробляти реалістичну освітню політику, побудовану на вітчизняному досвіді освітньо-педагогічної діяльності з урахуванням досягнень міжнародного співробітництва в освітній сфері [4, с. 56]. При розробці сучасної державної освітньої політики необхідно враховувати зовнішні фактори, що безпосередньо впливають на неї. Їх можна поділити на п'ять груп: економічні фактори; соціальні фактори; політичні фактори; науково-технічні фактори; культурні фактори. На рисунку 1.1 візуалізовано основні зовнішні фактори впливу на функціонування сучасної освітянської сфери.

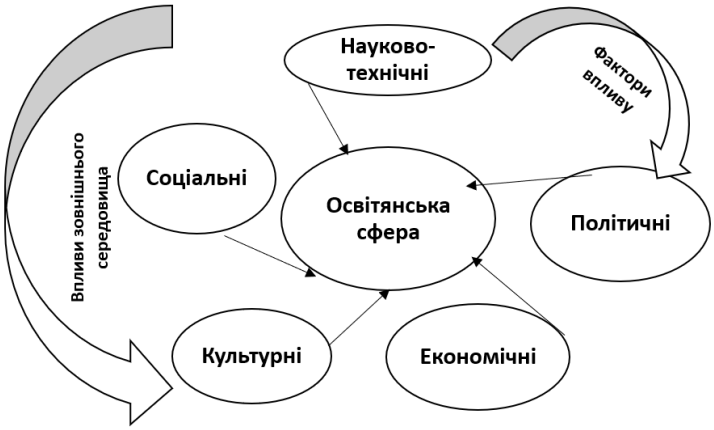

Рисунок 1 – Основні зовнішні фактори впливу на функціонування сучасної освітянської сфери

Розглянемо детальніше, які саме аспекти зовнішніх факторів впливу можуть суттєво коригувати подальший розвиток сучасної освітянської сфери.

Економічні фактори зовнішнього впливу на освітянську сферу актуалізуються у такому: зміна пріоритетів економічного розвитку з адміністративно-планової економіки на економіку ринкового типу; посилення конкурентної боротьби на всіх типах ринків, зокрема ринку освітніх послуг і ринку праці; рівень зайнятості населення; попит на кадри певної професійно-кваліфікаційної структури; перспективи розвитку галузей економіки, зокрема тих, де зайнята основна частка працюючих (промисловість, сільське господарство, сфера послуг); перспективи розвитку підприємництва [5, с. 88].

Соціальними факторами впливу зовнішнього середовища на освітянську сферу є: суспільні ідеали та цінності, рівень престижності освіти; соціальна структура суспільства.

Серед політичних факторів впливу на освітянську сферу можемо виділити такі: ціннісні орієнтири політичних лідерів; роль і місце громадських організацій у втіленні освітньої політики; рівень централізації (децентралізації) управління; ступінь демократизації суспільства;

Важливими науково-технічні факторами впливу на освітянську сферу виступають: посилення інформаційної складової суспільного розвитку; автоматизація виробництва; поширення інформаційних технологій; зростання частки інтелектуальної праці за рахунок постійного підвищення технічної озброєності праці та розвитку новітніх технологій [6].

Не останню роль відіграють у розвитку освітянської сфери такі культурні фактори зовнішнього впливу, як: вимоги до загальнокультурного рівня особистості; вимоги до рівня професійної культури особистості; культурні цінності, що привалюють в даному суспільстві.

Отже, сучасна державна політика в освітянській сфері повинна стати гармонійним поєднанням стратегічних, оперативних та трансформаційних напрямів. Основними трансформаційними напрямами є: підвищення якості учбового процесу через оновлення змісту навчання; модернізація учбового процесу, його наближення до сучасних суспільних та державних вимог; інтенсифікація учбового процесу, створення раціонального режиму навчання, що забезпечує високу його ефективність, гуманізація та гуманітаризація навчання, тобто спрямування учбово-виховних процесів на цілісний та гармонійний розвиток особистості.

Література

[1] До більшої результативності, справедливості та ефективності. Дослідження сфери освіти в Україні. Огляд World Bank Group. 2020. 3 с.

[2] Лазарева М. Освіта в розрізі: філософський аналіз викликів і реалій сьогодення. *International scientific e-journal ΛΟΓΟΣ. ONLINE.* 2020. № 10. URL: https://www.ukrlogos.in.ua/10.11232-2663-4139.10.14.html.

[3] Освіта в незалежній Україні: розвиток та конкурентоспроможність. Інформаційно-аналітичний збірник. 2021. 45 с. URL: https://iea.gov.ua/wp-content/uploads/2021/08/Osvita-v-nezalezhnij-Ukraini-19.08.2021_FINAL-1-1.pdf.

[4] Тицька Я. Державна політика у сфері освіти: правовий аспект. *Прикарпатський юридичний вісник.* 2018. № 2. С 55-60. URL: http://www.pjv.nuoua.od.ua/v2_2018/14.pdf

[5] Ногас Н. Державна політика у галузі освіти України: сутність та зміст. *Актуальні проблеми правознавства*. 2020. № 1 (21). С. 87–95. URL: https://doi.org/10.35774/app2020.01.087.

[6]. Корильчук Н., Дзевицька Л., Василюк-Зайцева С. Проблеми та перспективи сучасної освіти України: спроби наукової рефлексії. *Академічні візії*. 2023. № 16. DOI: http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.7664630

FACTORS OF FORMATION AND DEVELOPMENT OF MODERN STATE EDUCATIONAL POLICY

Matviienko L.V.
Educational and Scientific Institute of Admiral Makarov National University of Shipbuilding, Mykolaiv, Ukraine

Abstract. The essence and features of state educational policy as an important component of state social policy are studied. The main scientific approaches to defining the concept of "state educational policy" are considered and its dynamic nature, due to socio-political and historical transformations, is substantiated. The role of state authorities and institutions in the development and implementation of public policy in the field of education is identified. The main external factors influencing the functioning and development of the modern educational sector are systematized, including economic, social, political, scientific and technological and cultural factors. The content of the influence of these factors on the formation of strategic priorities of state educational policy and the development of educational processes is revealed.

Keywords: state educational policy, public administration of education, modernization of education, educational sector, transformation of the educational process, influencing factors, quality of education.

УДК 351.851:371

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Панченко Г.О.,
кандидат наук з державного управління, доцент
Національний університет «Одеська політехніка»,
м. Одеса, Україна
annapaalex@gmail.com

Анотація. Досліджено особливості управління системою освіти України в умовах воєнного стану та визначено основні виклики, що виникають перед органами публічної влади та керівниками закладів освіти. Розглянуто проблеми забезпечення права на освіту, створення безпечного освітнього середовища, організації безперервного навчання та психосоціальної підтримки учасників освітнього процесу. Проаналізовано необхідність адаптації освітніх програм, визнання результатів навчання, отриманих за кордоном та на тимчасово окупованих територіях, а також подолання освітніх втрат і нерівностей. Обґрунтовано, що ефективне управління освітою в умовах воєнного стану має ґрунтуватися на комплексному поєднанні безпекових, організаційних, кадрових, психологічних, комунікаційних та інноваційних управлінських механізмів.

Ключові слова: безпечне освітнє середовище, воєнний стан, кризове управління, освітня інфраструктура, педагогічні працівники, право на освіту, система освіти, управління освітою.

В умовах повномасштабної збройної агресії проти України система освіти функціонує в надзвичайно складних соціально-економічних, безпекових та організаційних умовах, що зумовлює необхідність трансформації підходів до управління нею. Руйнування освітньої інфраструктури, переміщення учасників освітнього процесу, освітні втрати та необхідність забезпечення безперервності навчання актуалізують пошук ефективних управлінських механізмів. Особливого значення набувають питання гарантування права на освіту, створення безпечного освітнього середовища, психосоціальної підтримки учасників освітнього процесу та забезпечення професійної спроможності педагогічних працівників. У таких умовах управління освітою потребує узгодженої взаємодії органів державної влади, місцевого самоврядування, закладів освіти, міжнародних і громадських організацій та інших соціальних партнерів.

Метою дослідження є розгляд особливостей управління системою освіти України в умовах воєнного стану, визначення основних викликів та проблеми забезпечення безперервності й якості освітнього процесу, а також обґрунтування пріоритетні напрями трансформаційного вдосконалення управлінських механізмів у сфері освіти.

Із моменту початку військових дій в Україні у 2014 р. до теми управління освітою за умов військового конфлікту почали звертатися українські науковці з педагогіки, управління, права тощо. Всесвітня пандемія Covid-19 спонукала до розробок за напрямом доступу та якості освіти в умовах кризи. Із 2022 р. дослідження особливостей управління освітою активізувалися саме через масштабність військових дій, фізичних руйнувань освітньої інфраструктури, масового виїзду учасників освітнього

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ВИРОБНИЦТВА СУДНОБУДІВНОГО ПІДПРИЄМСТВА
Щедролосєв О.В., Баліцька А.В., Губка О.В. 763
ЗАСТОСУВАННЯ ТА ВПЛИВ МАШИННОГО НАВЧАННЯ В АВТОМАТИЗАЦІЇ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПРОЦЕСІВ
Яценко С.П. 766
ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ АВТОМАТИЗОВАНОГО КООПЕРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ USV–ROV–UAV
Надточий А.В., Надточій В.А., Бурунін А.П. 768
МАТЕМАТИЧНИЙ ОПИС ПРИНЦИПУ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА СТРУКТУРНА СХЕМА ГРУПИ КОМПЛЕКСІВ USV–ROV–UAV
Надточий А.В., Надточій В.А., Бурунін А.П. 770

СЕКЦІЯ 13. ОСВІТА ТА ПЕДАГОГІКА В 21 СТОЛІТТІ ВИКЛИКИ ТА ВІДПОВІДІ

МИСТЕЦЬКІ ПРАКТИКИ У КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ
Мозговий В.Л. 773
ОСВІТНЯ СИСТЕМА УКРАЇНИ ТА ПОЛЬЩІ: КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ
Буглай Н.М. 775
КОНЦЕПЦІЯ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОГО ПРОЄКТУ «ВПРОВАДЖЕННЯ ПРИКЛАДНОГО ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ “AUV SIM” У НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ПРОЦЕС КАФЕДРИ
Блінцов В.С., Надточій І.І., Буруніна Ж.Ю., Грудініна Г.С., Надточій В.А., Надточий А.В., ...777
ПРИНЦИПИ НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ: ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ
Михальченко Н.В. 780
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ СИСТЕМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ
Нефьодов Д.В. 782
ІНТЕГРАЦІЯ STEM-ПІДХОДУ ТА ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНУ ПІДГОТОВКУ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИКИ, МАТЕМАТИКИ ТА ІНФОРМАТИКИ
Поздєєв В.О. 785
ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ФІЗИЧНИХ ЛАБОРАТОРІЙ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИКИ
Січко В.М. 787
BEYOND LANGUAGE PROFICIENCY: ENGLISH LANGUAGE LEARNING, ECONOMIC EDUCATION, AND PERSONAL DEVELOPMENT IN HIGHER EDUCATION
Filipishyna L.M., Sidash N.S. 789
КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ ЗДОБУВАЧІВ ІСТОРИЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ
Хрящевська Л.М., ...791
СПОРТИВНЕ СЕРЕДОВИЩЕ ЗВО (УНІВЕРСИТЕТУ) ЯК ФАКТОР МОТИВАЦІЇ ДО ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ
Вакуліна Л.М. 793
АВТЕНТИЧНИЙ ТЕКСТ ЯК ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ
Задорожна Т.П. 795
ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ ОСВІТНЬОЇ ПОЛІТИКИ
Матвієнко Л.В. 797
ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ТРАНСФОРМАЦІЇ
Панченко Г.О. 799
ПІДГОТОВКА ПЕДАГОГІВ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПІВ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ: КОМПЕТЕНТНІСНИЙ ПІДХІД
Середа І.В. 802